Cedar Falls, Ia.

Harry Johnson (Søn af Henry Johnson) har nu faaet sit nye Hus paa Walnut Str. færdig. I Mandags rejste han til Hampton, Ia., hvor han Onsdag den 25. vil holde Bryllup med en af Hamptons unge Piger, og sidst i Ugen vil vi atter se ham vende hjem med sin unge Hustru, og de vil da tage i Besiddelse det ovenfor omtalte nye og elegante Hjem. Vi gratulerer.

— Pastor J. Møller besøgte os atter i sidste Uge — vel sidste Gang før hans Afrejse til Denver — og prædikede Fredag Aften i Nazareth Kirke. Og efter Gudstjenesten samledes en større Flok af Vennerne med ham, efter Indbydelse af Mrs. Pastor N. Hansen, i Præsteboligen, hvor der blev sunget og talt, og hvor der til Slutning blev overrakt Pastor Møller en Pengegave, der var blevet samlet blandt Vennerne i Menigheden. Ja, Pastor Møller har mange Venner her, som nu af Hjertet ønsker ham Guds Naade og Velsignelse i rigt Maal over ham selv saavel som over den Kreds af Landsmænd, hvor Gud maatte kunde bruge ham bedst i sin Tjeneste.

— Sidste Søndag kunde vi atter glædes over at have Missionær J. Dixen iblandt os. Han prædikede i Nazareth Kirke Formiddag og Aften, og om Eftermiddagen talte han i Skolehuset ved Reinbeck.

— Carl Petersen er nu flyttet ind i sin nye Lejlighed i Odd Fellows nye Bygning.

— Landmændene har i denne Uge begyndt for Alvor at plukke Majs.

— Jacob Jacobsen og Hustru ved Reinbeck fejrede Tirsdag den 10de Oktober deres 25aarige Bryllupsdag, og mange Venner vare samlede i deres Hjem, og adskillige værdifulde Gaver af Sølvvarer blev overgivne til Sølvbrudeparret.

Waupaca, Wis.

Nu er de syge hos Past. Th. Jersilds bleven raske igen; det har været en lang Indelukkelse for Pastor Jersild og Familie, især da Sygdommen var af de smitsomme, og de maatte holde sig indesluttede fra andre Mennesker. Siden sidste Waupaca-Nyheder er der kommen et nyt Medlem til Pastor Jersilds Hus og Bord.

— Kvindeforeningen i Vor Frelsers Menighed holdt sit Aarsmøde sidste Torsdag Eftermiddag hos Mrs. Fred. Nelson, hvor den gamle Bestyrelse blev genvalgt, og Ballancen af de $50.00, subskriberede til Præsteboligen, blev indsamlede.

— Pastor Johnson kom hjem sidste Fredag Morgen fra et Par Dages Udflugt til en af Nabomenighederne.

— Pastor Jensen fra Neenah var i Byen nogle faa Timer sidste Tirsdag i Interesse af Børnehjemmet.

— Landmændene har travlt i denne Tid med deres Kartofler. Mange har lidt stort Tab ved den haarde Frost, vi havde for et Par Uger siden, saa det gælder om at faa dem i Kælderen eller kørt til Byen, før de blive nippet igen. Det har været haardt at faa Hjælp til at grave, da alle, som vil, har Arbejde. Det er Tegn paa gode Tider, som Gud være takket for. Kartoffelmarkedet er kun lille endnu, men der er god Udsigt til bedre Priser. Begge Stivelsefabrikkerne er i fuld Gang baade Nat og Dag i denne Tid, og Tusinder Bushels af Kartofler bliver hver Dag lavet til Stivelse.

— Mrs. N. P. Petersen har ligget syg af Gigt et Par Uger. Hun er nu oppe, og ved Hjælp af et Par Krykker kan hun komme lidt omkring.

Racine, Wis.

Paa Søndag Formiddag Kl. 10 er der Konfirmation i Immanuels Kirke paa Lafayette Avenue.

— Immanuels Menigh. har dannet en Syge- og Begravelseskasse inden sin Midte.

— Ikke faa faa danske Familier ere „indvandrede" til Racine i den forløbne Sommer. Her, som alle andre Steder, have Tiderne været gode, og der har været Arbejde nok at faa.

— Tirsdag den 17. var Præsident Mc. Kinley her paa Gennemrejse. Hans Tog, der bestod af syv Vogne, standsede længe nok til, at han ved Jernbanegaarden kunde tale nogle faa Minutter til de mange Tusinde Mennesker, der havde samlet sig for at se vor ukronede Konge. At man gav sin Begejstring Luft paa den sædvanlige amerikanske Maade ved Fløjten, Skyden, Hvinen og Raaben, følger af sig selv.

— Vor Frelsers Kirke havde Missionsmøder i sidste Uge. Møderne vare godt besøgte. Et Offer til Samfundets Mission optoges. Pastor L. Pedersen fra Chicago prædikede. Et Par andre Præster, der havde lovet at komme, meldte Forfald.

Latimer, Ia.

Rev. J. D. Bohen, Missionær af det amerikanske Bibelselskab, som er sendt her til Franklin Co. for at besøge et hvert Hjem og om muligt at bringe en Bibel ind i ethvert Hus, hvor ingen findes, talte Søndag Aften den 8. Oktober i vor Kirke, paa Engelsk.

— Semine Hansen fra Holstebro Egnen, Danmark, er ankommen her til og har taget Plads hos Pastor Kirkegaard.

— J. P. Jensen er rejst til Omaha, Neb. for at studere ved en Medicinskole der. Alfred Sørensen og Søskendeparret Marius og Mary Hansen er rejst til Blair Skole. Flere unge har talt om at gaa paa Skole i Vinter.

— Pastor Kirkegaard og Jens Hansen har været en Tur i Jewell for at besøge Pastor Møller.

— Fredag den 13. Oktober holdt Kvinderne i Latimer Auktion over en Del forærede, købte og af dem selv forfærdige Genstande. En efter Forholdene ikke saa lille Sum kom ind. Overskudet gik til at hjælpe at betale Pastor Kirkegaard for sit Arbejde der i Byen.

— Pastor Kirkegaard har optaget en Virksomhed i Hampton. Herren hjælpe til, at han maa faa bedre Held end sine Forgængere.

— Pastor Møller, Jewell, som nu er rejst til Denver, Colorado, var, førend han rejste, en Tur heroppe og talte i vor Kirke Onsdag den 18. Oktober om Eftermiddagen og Aftenen.

— Ikke faa faa her omkring benyttede Lejligheden, da der var Nedsættelse paa Banen til at rejse til Chicago og andre Steder.

— Jens Dixen var i Cedar Falls sidste Søndag og talte der.

— Vi begynder saa smaat at mærke, at Vinteren er i Anmarsch, og Landmanden gør sig rede til at tage imod den. Kakkelovnene begynde at indtage deres gamle Pladser.

— Tærskningen er paa nogle Eftermøllere nær, forbi. Majsplukningen har begyndt. Havren gav de fleste Steder tilfredsstillende Udbytte. Den vejer godt. Majsen kan man jo ikke sige noget bestemt om, førend den er indsamlet; dog, det kan man sige, at Herren har været god mod os her ved Latimer. I sin Helhed har han paa en særegen Maade holdt sin Haand over os. Ingen Storme eller andre Ulykker har gjort nogen nævneværdig Skade. Alt dette har vi Grund til at takke Herren for, og han bør have vor fulde Tak derfor. Ja „Naade over Naade" maa vi udbryde, naar vi betænker, at vi i Sommer har faaet Lov til at forstørre og forskønne vor Guds Hus. Guds Ord er bleven rigeligen forkyndt, og Sakramenterne er retteligen forvaltet blandt os, og vi har været fri for Sekternes Indblanding. Herren hjælpe til, at hans Rige maa gaa sin rolige og fremadskridende Gang iblandt os, hans Navn til Ære og Sjæle til Frelse.

Hutchinson, Minn.

Torsdag den 6. Oktober ægteviedes Nels Olsen og Ane Christensen i St. Mortens Kirke.

— Samme Dag var der Kvindemøde hos Mrs. A. Leerskov. Næste Kvindemøde bliver hos Mrs. Jul. Erikson.

— Sidste Uge var der Ekscursionstog herfra Byen til Minneapolis paa begge Baner, og mange herfra Byen benyttede Lejligheden til at se 13de Minnesota Regiments Hjemkomst fra Philippinerne, og Præsident McKinley, som i de Dage besøgte Minneapolis og St. Paul.

— Torsdag Aften kom vore Soldater hjem og mange af Byens Folk modtog dem ved Stationen med Musikkorps, Fakler og Raketter, og Kirkens Klokker ringede og Damppiberne lød, hvorefter Soldaterne kørtes gennem Byen som var dekoreret og oplyst. Det var jo noget særegent, naar man betænker, det var ved Midnatstid, naar ellers Folk plejer at være i Ro. Næste Dag, Fredag, var der Bespisning for „the boys" paa Hotellet, og derefter blev der holdt Taler paa Operahuset og — derefter Dans. En daarlig Ende.

— Af danske Soldater, som kom hjem nu var der Bertel Nelson, Emil Jørgensen, Jørgen Birkebæk og Anton Nelson. Der har været 10 Danske herfra, som har gjort Tjeneste i Uncle Sams Arme under sidste Krig.

— Næste Fredag Aften bliver der Samtalemøde hos Jonas Petersens.

West Branch, Ia.

Nok bor vi noget Syd, men det hjælper ikke over for Kulden, som aflagde os Besøg først i denne Maaned. De dejlige Blomster ude omkring i Haverne tabte deres Skønhed, og flere af dem tabte Hovederne og blev flyttet ind. Og Majsen, ja den begyndte med et at visne, saa det tog en brat Ende med de grønne Blade, og det meget sildig plantede ser aldrig den Dag, da det bliver modent. Men tørres kan det, da Regnen er bleven borte til i Dag (d. 10.).

— Med Iver har Arbejdet med at plukke Majsen selvfølgeligt begyndt her og der, hvor det er modent; og det kan siges, at det lønner sig godt. Landmanden har rig Avl, og den, som plukker det af, tjener godt, da det „fylder godt." Men Prisen er dog ikke synderlig høj. Dog — hvad? — det kan jo blive i Laden foreløbig. Havren — ja den kan man jo sælge, skønt den er blot 20 Cts. pr. Bu.

— Tømmer er gaaet betydelig op i Prisen, men det lader til, at Forhandlerne tænker paa, at vi skal have godt tørt Tømmer for vore Penge, da de bygger store Huse tækket med Jerntag, hvori de stabler al Tømmeret og dermed frier det baade fra Vandets og Sneens Indflydelse. At det kan trænges, ses bedst deraf, at Hjemmene, de ældre, faar grønne i Stedet for graa Tag.

— Noget Udvandringslyst har bemægtiget sig Landsmænd i den senere Tid. Et Par unge Piger er rejst til Tipton, og en Familie drog endnu længere bort for nogle Uger siden. Det var bedre Erhverv, som søgtes andet Steds. Jalt har 7 Familier forladt West Branch i det sidste Aar.

— Vor lille Menighed havde den Glæde at optage i sin Midte, som Medlem, Laura Jensen sidste Søndag Optagelsen fandt Sted paa en højtidelig og skøn Maade.

Præsten holdt først en Tale, hvori han paaviste Velsignelsen af og Fællesskabet i Samfundet med Gud og hans Folk, derpaa svarede hun ja til Daabspagten, og paa denne Bekendelse blev hun saa optaget i Menigheden i den treenige Guds Navn.

Luck, Wis.

To Brødre, R. P. og N. P. Brochman fra Ethan, S. Dak. ere ankomne her til Pladsen og har købt hver 40 Acres Land af Jakob Christensen. Den ene af Brødrene agter at købe 40 Acres til, der ligger op til dette, han nu ejer.

— Mr. P. Detleffsen med Familie, der før har levet i Minneapolis, bor nu iblandt os. Han har lejet en Ejendom af Kristian Jensen. Denne Ejendom købte Jensen for et Aar Tid siden af Peter Andreasen. Vi byde ovennævnte velkommen iblandt os, og ønske dem Herrens Velsignelse i deres nye Hjem.

— Menigheden i Milltown har nu ogsaa faaet et Orgel i deres Kirke. En af Mr. Lindvigs Døtre er Organist.

— Thomas Hansen og Jens Petersen i Cushing har ladet bygge 20 Fod til Længden af deres Butik. Ligeledes bygger O. P. Havstrup 20 Fod til Længden af hans Butik, hvilken han har lejet ud til Askov Brødrene, der med det første agter at tage den i Brug.

— Samtidig med at M. O. Billes fik deres nye Hjem indviet d. 18. Okt., havde Kvindeforeningen deres maanedlige Møde der, og mange andre baade unge og gamle vare til Stede. Før og efter Aftensmaaltidet blev der solgt Cokolade og Kaffe for ogsaa ved denne Lejlighed at faa samlet nogle Penge til at fremme Herrens Sag. Indbydelsen fandt Sted i Løbet af Eftermiddagen. Pastor Søholm talte over Davids 30. Salme. Han talte atter igen om Aftenen. Maatte Herrens Velsignelse hvile over Hjemmet og alle, som bo og paakalde Herren deri.

Lincoln, Nebr.

Det ser lidt mørkt ud med Foot ball i Aar for Universitetets Vedkommende. Det tabte forleden Spillet med Ames, Iowa. I Lørdags var Missouri Universitets Klasse her, og atter tabtes.

— Ved denne Tid for 10 Aar siden havde Universitetet 500 Elever. I det hele er der nu over 2500 Studenter.

— Dr. H. C. Petersen skriver paa en Bog, der snart vil udkomme.

— Kand. J. Warming standsede her nogle Timer paa Gennemrejsen til Davey, hvor han talte i Fredags Aften.

Nye Bøger.

Paa Danish Luth. Publ. House Forlag udkommer følgende Skrifter i denne Uge:

Mirjam Rosenbaum. Af Pastor Edersheim. 120 Sider. Pris: I Omslag 25 Cts.

John. Skizzer af Hverdagslivet. Af X. 84 smaa Sider. I Omslag 15 Cts.

„Zionismen". Af Pastor Harald Jensen. 52 smaa Sidir. I Omslag 10 Cts.

Udlandet.

England.

Krigen i Parlamentet. — Chamberlain angribes og forsvarer sig. — Sejren befæster Regeringens Stilling.

I den forløbne Uge har det engelske Parlament haft nogle af sine livligste Dage; den af hele Verdenspressen og ogsaa af den engelske Oppositionspresse fordømte Koloniminister Mr. Josef Chamberlain har maattet klare sig for de højrøstede Beskyldninger for, at han og han alene er Krigens Ophav; at Krigen er unødvendig og som saadan en Plet paa Englands Ære som human Stat; at Chamberlain har konspireret med den af alle ikke-engelske Sydafrikanere hadede Cecil Rhodes; at Chamberlain har selv lavet dette Dogme at Transvaal skulde staa under Englands Suverænitet; og endelig at han har tvunget Præsident Krüger til Krig, fordi han altid forhalede Afsendelsen af de fredstiftende Forslag og paa den anden Side afslog Krügers smukke August tilbud: om Voldgift og Stemmerets-sagen.

Efter at der i Parlamentsmødet d. 17de ds. havde fundet nogle Forpostfægtninger Sted, der antydede, hvad der skulde komme, brød Oppositionsuvejret løs over Chamberlains Hoved næste Dag.

Thi ved Onsdagsmødets Begyndelse forelagde Overskatmesteren, Ministeriets Leder i Øjeblikket, Arthur Balfour, et Forslag fra „Hendes Majestæt" om, at hele den engelske Milits skulde indkaldes paa Grund af Krigsforholdene i Afrika.

Denne Foranstaltning, der ogsaa har vakt overordentlig og ingenlunde elskværdig Opmærksomhed hos alle Stormagterne og synes at blive nøje overvejet i St. Petersborg, er virkelig af en saa sjælden Karakter, at den kaster et særligt Lys over hele den engelske Situation.

Thi vel kan det tænkes, at England tiltrænger Militsens Indkaldelse, fordi Garnisonerne mange Steder i Hjemlandet maa suppleres, efterhaanden som der stedse afsendes de vældige Troppemasser til Sydafrika.

Men — i Europa antager man, at England nærer nogen Frygt for, at Udlandet skal blive krigersk-sindet overfor det mægtige Orige med alle dets rige Kolonier — og England ønsker da at vise Alverden, at det kan stampe Hære op af Jorden, om nogen skulde blive nærgaaende.

Denne Sag er da ogsaa det staaende Thema i alle engelske Kredse saa vel som i Udlandets Centrer.

Men Sagen er tillige bekostelig og øger betænkelig de med Krigen forbundne store Omkostninger. Saa har da Oppositionen sat ind med en vældig Anklage imod Chamberlain, der saar Skyld for den hele prekære Situation.

Men — Chamberlain er Karl for sin Hat, og hans Tale i Torsdags har beroliget de chauvinistiske, men ogsaa de ægte patriotiske Englændere — mens Oppositionen selvfølgelig ikke har kunnet samle Stemmeantal nok til at rokke Regeringens Position.

Naturligvis har ogsaa de første Sejrsbulletiner i høj Grad bidraget til at fæstne denne Position — thi naar hele London staar paa Hovedet i vild Begejstring, skal en Opposition vanskelig kunne blive populær. Endnu et har bidraget til at svække Synet for Oppositionens i og for sig berettigede Retfærdighedssans. — Mens nemlig de irske Medlemmer af Parlamentet have klandret Chamberlain allermest, har de irske Tropper i Natal gjort sig verdensberømte ved deres Angreb paa og Sejre over en transvaalsk Troppestyrke.

Af Parlamentsbegivenhederne skal vi meddele noget af det vigtigste.

Den første, der angreb Chamberlains Politik i Sydafrika, var — den konservative Philip Stanhope. Han forlangte, at Chamberlain skulde klare sig for den Beskyldning, at han (Chamberlain) havde været konspliceret i Jamesons Indfald i Transvaal — Cecil Rhodes berygtede Forsøg paa at „stjæle" Transvaal til England.

Stanhope erklærede, at Chamberlain i Forbindelse med den engelske Overkommissionær i Sydafrika Sir Alfred Milner havde pustet til Krigsflammen — og forberedt den i de sidste 2 Aar. De havde ligefrem været fast bestemt paa Krig hele det sidste Aar. Saa kom det liberale Partis tidligere Leder, den store Taler Sir William Harcourt frem. Han mente, at vel maatte alle Patrioter nu støtte Regeringen i denne ulyksalige Krig; thi Krügers Ultimatum var virkelig af en saadan Art, at ingen Regering kunde gaa til Fredsunderhandlinger efter at have modtaget et saadant.

Men inden Ultimatet havde Transvaal aldeles ikke vist sig uimodtagelig for Fredsforslag. Tværtimod var det Chamberlains Sprog, der hele Tiden havde været saa truende og uparlamentarisk, at Transvaal Skridt for Skridt lededes til at indtage en truende Holdning. Og Chamberlain havde ingen Grund til at forkaste Krügers Tilbud af 5. August. Hvad Chamberlains Fordring paa Englands Overhøjhed over Transvaal angik, var ingen nu længere i Tvivl om, at Overhøjheden var ophørt med 1884 (den tidligere Krig). Alle Koloniministre havde i hvert Fald været af den Mening.

Herimod protesterede Chamberlain foreløbig med Fagter. Men Harcourt erklærede, at Overhøjhedsspørgsmaalet var først opfundet nu i 1899, og af Chamberlain selv.

Hvorfor forhalede Chamberlain Storbrittaniens endelige Forslag nu? spurgte han; den brittiske Nation har Ret til at kende disse Forslag. Ej heller kunde han begribe, hvorfor man havde forkastet Orange-Fristatens gode Tilbud. — Men iøvrigt vilde han støtte Regeringen nu, da man var impliceret i denne ulykkelige Krig.

Man kan af Harcourts Tale forstaa, at Oppositionen vel vilde opponere, men paa den anden Side ikke turde ligefrem modarbejde Regeringen — og derfor var den almindelige Mening i London efter Harcourts Tale, at selv den havde styrket Regeringen. Og for øvrigt er Folk helt optagne af Krigsbegivenhederne. Taler gælder til Vandsbæk, saa længe Telegrammer om Sejre indløber.

Næste Dag, Torsdag den 19., kom Tale efter Tale. Huset var overfyldt med Tilhørere, fordi man ventede, at Chamberlain nu skulde svare. Først kom dog nogle morsomme irske Angreb.

Den konservative Seton-Karr forespurgte nemlig, hvad Regeringen agtede at gøre overfor de to irske Medlemmer O'Brien og William Redmond, der havde gjort sig til Talsmænd for Boerne og forledt Soldater til Oprør imod Dronningens Regering.

En, to, tre sprang Redmond op og spurgte, om han ikke, da han sendte Krüger en Sympati-Meddelelse, kun havde gjort, hvad Dronningens Nevø, den tyske Kejser, i sin Tid gjorde. — (Højrøstet Latter.)

Balfour svarede — under stormende Jubel — at han ikke havde tænkt sig, at Redmond havde faa ophøjet et Forbillede. Men forøvrigt var Kejser Wilhelm jo ikke brittisk Undersaat, og Sagen havde ikke særlig Betydning, thi saa længe han (Balfour) kunde huske, havde irske Medlemmer altid — uden Hensyn til Race, Tro eller Land — været enig med Englands Fjender.

Balfour tørrede saaledes Redmond ordentlig af — Folk lo — og Chamberlain rejste sig.

Chamberlain beklagede først, at Oppositionen — det er altid det konservative Argument — kun styrkede Landets Fjende, „i dette Tilfælde Transvaal, i dets Modstand.

Stanhopes Kritik karakteriserede han dernæst som „uhæderlig". Og derfor maatte Ordstyreren kalde selve Hr. Chamberlain til Orden. Men denne var uforbederlig; han blot omskrev Ordene under Former som, at Regeringen intet havde imod al hæderlig Kritik; kun ikke den Art som Stanhopes.

Sagen er, at Stanhope i sin Kritik forlanger fremlagt offentligt det Brev, der i sin Tid kom til Chamberlain angaaende Planerne om Jamesons Indfald i Transvaal. Det kan fremlægges, siger Chamberlain, for saadanne hæderlige Mænd som Harcourt, — de maa gerne se det, men — saa kaldes Ministeren atter til Orden — og under øredøvende Spektakel, Raab og Skrig: Ned med ham! venter han roligt, til der atter er Stilhed.

Han gaar saa ind paa de andre Spørgsmaal. Han nægter al Forbindelse med Cecil Rhodes angaaende Transvaal. De har kun talt sammen om den gennemgaaende Afrikabane.

Men her drejer det sig om Principspørgsmaal. England maa have Overhøjhed i Sydafrika, hvor de forskellige Racer ellers vilde krige uafladelig — og brittiske Undersaatter aldrig vilde kunne leve i Fred. Har England et stort Koloniherredømme, maa man være konsekvent og beskytte dette.

Racehadet i Sydafrika er ikke bleven befordret ved Regeringens Handlinger; det fandtes i Forvejen. (Her afbrød Champbell-Bannermann ham; det vil forøges hundredfold, naar Englændere og Boere slagte hverandre.)

Chamberlain: Racehadet er baseret paa Foragt for os — og staar Valget mellem Foragt eller Had, saa foretrækker jeg Had.

Saa forklager han Boerne for deres Behandling af Negrene, men Mr. Dillon raaber: „Det er ikke sandt", hvorpaa Dillon kaldes til Orden. Hele Sagen — siger Chamberlain — er, at Boerne vil nægte Dronningens Overhøjhed. De har nu kastet Masken. Han havde — mente han selv, hvad han nok staar ene om i hele Verden — snarere været for moderat over for Krüger. Men — Harcourts Forlangende om, at Englands sidste Forslag skulde offentliggøres, kunde ikke ske Fyldest, „for det Ultimatum er brændt" (Latter). Krigen var ingen blodig Gengældelse, thi det er Krüger, som har fremkaldt den, mens England har vist „uendelig Taalmodighed". Krüger appellerede til „Slagenes Gud". Vi modtage den Appel, thi vi tro, at vor Sag er retfærdig.

Chamberlains Tale, der selvfølgelig blev modtaget med Bifald, havde dog ikke taget Modet fra Angriberne. Han havde en haard Dyst at bestaa med den konservative Edvard Clarke, der erklærede Krigen for unødvendig. Paastanden om, at England havde Overhøjhed siden 1884, stred imod Kendsgerningerne. Hele Sagen er en Forbrydelse imod Civilisationen.

Den liberale John Morley takkede for Clarkes gode Ord, som Chamberlain ikke formaaede at kuldkaste.

Næste Dag begundede Krigsministeriets Repræsentant Militsens Indkaldelse — og nu blev der atter Anledning til Opposition. — Det var de irske Medlemmer, der denne Gang underholdt Publikum.

Davitt erklærede denne Krig for det værste Eksempel paa Brittaniens Røverstad. Redmond, der ofte maatte kaldes til Orden: Der var ikke bleven nogen Krig med Transvaal, hvis dette havde haft en mægtig Nabo, som Venezuela havde de Forenede Stater — Pengene til hele Rovtoget skulde hellere have været anvendt til Irlands Ophjælpning. Her blev Redmond kaldt til Orden, men han vilde ikke holde op, heller ikke sætte sig ned. Ufortrødent vedblev han trods Ordstyreren at tale om „Rov og Plyndring". Til sidst maatte en Sergeant tilkaldes, og Redmond marcherede ud, idet han raabte: „Jeg ønsker, at I maa faa Glæde af Boernes Blod og Jeres Sejr over de stakkels Transvaal-Farmere".

Saa vedtoges Troppeforslaget med 200 Stemmer mod 35. Og Chamberlain kan hvile paa sine blodige Laurbær.

Da den vel ivrige O'Brien i Mandags talte om Chamberlain, udtalte han: Josef Chamberlains Hænder ere lige saa blodbestænkede, som den værste Morder, der nogen Sinde er ført til Skafottet". Da O'Brien nægtede at tilbagekalde denne Ytring, blev han med 316 imod 26 Stemmer suspenderet fra sin Stilling som Parlamentsmedlem.